

[Ragnhild Andersen.]

skatningen angaar, og i Pressen er der fremkommet Oplysninger, som — hvis man kan tro disse Oplysninger — fortæller, at det drejer sig om Lempelser og à jour-Føring i Henhold til Stigningen i Løn- og Prisniveauet. Saa vidt det ses, vil man altsaa nøjes med disse Lempelser og ikke tage Skridtet fuldt ud og give hver af Ægtefællerne sin Skattebillet. Det vil være utilfredsstillende for Kvinderne, hvis vi skal nøjes med en saadan Løsning. Som selvstændige Mennesker maa Kvinderne have Krav paa deres egen Skattebillet. Det er jo tilmed en kendt Sag, at gifte Kvinder mister kommunal Stemmeret, det vil sige en af deres borgerlige Rettigheder, dersom Ægtefællen undlader at betale Skat.

Da vi i Sommer gennemførte Lov om Mælkehjælp til alle Kvinder i Sygekassen, var det en Lov af stor Betydning for Kvinderne; det var saavel et socialt som et sundhedsmæssigt Fremskridt, idet Loven udvidede Kredsen af Mødre, der kunde faa Hjælp til Mælk før og efter Fødselen, og Meningen var vel ogsaa, at Loven skulde være sygdomsforebyggende saavel for Barnet som for Moderen. Skal Loven imidlertid faa den tilsigtede Virkning, er det nødvendigt, at den om jeg saa maa sige bliver populær, at Kvinderne kender den og gør Brug af den. Indtil i Dag kender de færreste Kvinder til de Rettigheder, de efterhaanden har, og, hvad værre er, en Mængde Læger og Jordemødre er fuldkommen ukendte med, at der eksisterer en Lov, der giver alle sygekasseforsikrede Kvinder Ret til Mælk før og efter Fødselen. Kommunerne kan administrere Loven dels gennem Mødrehjælpen og dels gennem Socialkontorerne. I Hovedstaden sker Administrationen gennem Mødrehjælpen, og det er vel ikke den daarligste Ordning. Alligevel kunde Administrationen være bedre. Der er den Hage ved det, at mange Kvinder kommer til Mødrehjælpen i anden Anledning, og jeg ved, at svangre Kvinder har tilbragt det meste af en Dag paa Mødrehjælpens Venteværelse for at faa de Mælkemærker, de efter Loven er berettigede til. Det skulde ikke være nødvendigt at have en saa usmidig administrativ Ordning. Enhver svanger Kvinde skal op til sin Læge eller Jordemoder, og enhver sygekasseforsikret skal henvende sig i sin Sygekasse. Hvad vilde da være mere rimeligt end — og det vilde Kvinderne afgjort foretrække —, at man kunde afhente Mælkemærkerne i Sygekassen. Jeg henstiller derfor til den højtærede Socialminister at tilskynde Kommunerne til en saa-

dan Ordning, ligesom jeg vil opfordre de kommunale Forvaltninger til at medvirke hertil. Samtidig vil jeg — og det haaber jeg, Socialministeren vil støtte mig i — vende mig stærkt imod, at nogle Kommuner, ogsaa Omegnskommunerne, forlanger af Kvinderne, at de skal gaa paa Socialkontoret for at hente Mælkehjælpen. Mange Kvinder har aldrig sat deres Ben her og vil simpelt hen ikke gaa derhen. Nu kan man jo mene om det Synspunkt, hvad man vil, men det maa i hvert Fald være rigtigt at afskaffe en administrativ Ordning, som fører til, at Kvinderne foretrækker at drikke Vand i Stedet for Mælk eller slet ikke at drikke noget under og efter Svangerskabet. En saadan Tingenes Tilstand maa anses for uholdbar og bør ikke opretholdes. Formaalet er jo, at der gennem Loven opnaas den tilsigtede Virkning, og at saavel Moderen som Barnet faar Gavn af den sunde Sød-mælk.

Jeg er fremkommet med disse Bemærkninger om Mælkeloven, fordi det er min og mit Partis Opfattelse, at denne Lov bør blive populær og anvendes af alle Kvinder, som har Ret til Hjælpen. En saadan Lov burde der gøres en hel Del mere ud af. Sundhedsstyrelsen udsendte i sin Tid smukke Plakater for at faa Børnene til at drikke Vitaminol, og det er min Opfattelse, at man nu burde have Opmærksomheden henvendt paa Loven om Mælkehjælp. En smuk Plakat, der illustrerer, hvor paakrævet det er for svangre og diegivende Mødre at drikke Mælk, kunde samtidig udtrykke, at Mælkehjælpsloven giver enhver Kvinde i Sygekasse Ret til gratis Mælk et halvt Aar før og et halvt Aar efter Fødselen. Saadanne Plakater ophængt hos Sygekasselæger, Jordemødre, i Sygekasser og offentlige Kontorer vilde være baade en smuk og gavnlig Foranstaltning og oven i Købet, hvad der jo er rart at kunne sige paa dette Sted, en Foranstaltning, som ikke kostede overordentlig meget. Jeg henstiller til den højtærede Socialminister og Sundhedsautoriteterne at have Opmærksomheden henvendt herpaa.

Kvinderne i vort Land har, som det allerede tidligere er fremhævet ogsaa fra vort Partis Side, for faa Rettigheder i Forbindelse med Moderskabet. Af de Forslag, Befolkingskommissionen for snart en halv Snes Aar siden fremsatte, er kun faa gennemført. Moderskabshjælpen til fødende Kvinder, som vort Parti ønskede gennemført allerede i Sommer, lader stadig vente paa sig, ligesom det stadig kun er en lille Del af de erhvervsarbejdende Kvinder, der har Ret til Frihed før og efter Fødselen.